

giảng giải bí quyết này cho chúng tôi nghe. Tôi thì hoàn toàn không biết gì về cờ bạc nên anh giảng mà chẳng hiểu gì cả, nhưng anh Ái Văn thì có vẻ chịu lắng vì thấy anh hỏi thêm rất nhiều chi tiết và hứa sẽ đem sử dụng bí quyết này. Ít lâu sau đó anh Văn đã rời bỏ cái miền Đông Nam nghèo nàn và đầy muỗi mòng này để qua sống ở miền Tây Bắc trù phú và tươi đẹp. Không biết là anh Văn đã thấm nhuần được bí quyết đánh bạc luôn luôn được của anh Trang chưa? Chúng ta hiện nay không mấy ai là không cần một số tiền riêng để chi tiêu vào những chuyện mà mình không muốn cho người bạn đời mình biết. Tôi không có ý nói về những số tiền mà các bạn đem tặng các bồ nhí, vì đó là chuyện bí mật của các bạn, làm sao mà tôi biết được. Ai trong chúng ta mà chẳng có người thân hay bạn bè cần được giúp đỡ? Ngay cả ở bên Mỹ này, các người thân của chúng ta phần đông sống nhờ tiền trợ cấp xã hội mà tiền này thì rất là ít ỏi, nên rất cần

đến sự giúp đỡ đều đặn của chúng ta. Sự giúp đỡ thường xuyên này để làm người bạn đời của chúng ta bực tức và chuyện này đã là nguyên nhân của những lục đục trong nhiều gia đình, cũng như đã nhiều lần gây ra đổ vỡ. Do đó nếu chúng ta có thể giúp người bạn đời về chuyện này được thì là điều nên làm. Tuy nhiên ở cái nước Mỹ này thì kiếm ra tiền mà bạn đời mình không biết là việc rất khó vì hầu hết các tiền công được trả bằng check. Vì vậy tôi thấy nếu các bạn có thể học được bí quyết đánh bạc của anh Trang để kiếm thêm tí tiền riêng thì đó là một việc rất có lợi.

Lâu nay không liên lạc với anh Trang nên không rõ anh đã hoàn tất cuốn cẩm nang của anh chưa? Nếu chưa thì xin anh cố gắng, sớm hoàn thành tác phẩm này để anh em AH có thể đem sử dụng bí quyết của anh trong lúc kinh tế khó khăn này. Mong lắm thay!

ĐÀNH PHẢI THỌ!

Nguyễn Tư Tùng

Năm 1986, khi tôi còn ở Saigon, 3 bạn đồng môn, đồng tuế (cùng tuổi Đinh Tỵ, cùng học trường Bưởi lớp 1C, 2C, 3C, 4C từ năm 1932-1936) ủy nhiệm tôi viết thư mời một bạn ở Hà Nội cũng đồng môn đồng tuế vào Nam chơi để cùng ăn mừng thọ 70. Được ít lâu tôi nhận được 1 lá thư cầm tay với bài thơ thất ngôn bát cú Đường luật:

THỌ BẢY MƯƠI,

"Chúng mình đã thọ bảy mươi ư?
Nhưng thọ như tôi, chán bỏ sừ!
Quần áo lồi thoi như lão khất
Rau dưa kham khổ quá nhà sư
Bạn bè xa vắng, buồn hiu hắt
Thiếu thuốc, lối ăn, ốm khặc khừ
Tuổi thọ trời cho, đành phải thọ!
Đôi lời gửi bạn nỗi tâm tư."

Phạm Văn T.

Bài này không có gì xuất sắc về văn chương hay tư tưởng, nhưng nó ngộ nghĩnh và cho biết đời sống vật chất của những công chức lớn tuổi đã về hưu ở ngoài Bắc.

Theo đúng phép lịch sự, tôi phải làm bài họa gửi ra:

THỌ BẢY MƯƠI

"Bảy mươi mà khổ thế này ư?
Trong bạn đồng niên có mấy sừ?
Ở hẹp, gối tay, mong hóa Thánh (1)
Ăn chay, tụng miệng, mộng tâm sư
Cơm khô muối mặn nhai sào sạo
Khô độc hơi cay thở khật khừ (2)
Những mong đổi mới nền kinh tế
Cuộc đời sáng khoải thuyết lao tư" (3)
Nguyễn Tư Tùng

Chú thích:

(1) Đức Khổng Tử bảo Nhan Hôi: Nang thực, biểu ẩm, cư hậu hạng khúc, quảng nhi chấm chi, hiền tai Hôi giả." Ăn ở trong bị, uống ở trong bầu, ở hẹp trong hẻm, gối đầu bằng tay, Nhan Hôi là người hiền vậy). Về sau Nhan Hôi được tôn là Á Thánh.

(2) Lần trước, anh này đã có bài thơ tả cuộc sống của anh ở Hà Nội:

"Công việc linh tinh bận suốt ngày
Hỏi rằng bà chủ có chăng hay
... Nước độ mươi số è cổ xách
Gạo chítng vài cối vẹo sừn xay..."

Anh ta phải xách nước lên gác, phải xay bột, vợ anh phải giậy từ 3 giờ sáng tráng bánh cuốn, phải đun bằng than đá vụn (vì chất đốt củi, than củi, dầu hôi đều quá đắt) nên căn phòng sặc mùi ốc sít diêm sinh SO₂ và than khí CO₂.

(3) Năm 1986, Tổng thư ký Nguyễn Văn Linh đã tuyên bố đổi mới nền kinh tế nhưng chưa đi đến đâu. Dân chúng mong được áp dụng thuyết Lao tư lương lợi?"

Nguyễn Tư Tùng.